

ตราบาป [01] “ท่อก๊าซแห่งเอเชียกลาง”

ยุคสมัยที่รัฐอิสลามแห่งอัฟกานิสถาน (คอลีบัน) ปกครองประเทศโดยการนำกฎหมายชาริอะฮ์ (กฎหมายอิสลาม) เต็มรูปแบบมาใช้ปกครองและบริหารประเทศโดยมีอมีรุลมุฮัมมีนีน มุลลาฮ์ มุฮัมหมัด อุมร์เป็นผู้นำ (ระหว่าง ค.ศ. 1996 - ค.ศ.2001) ประเทศตะวันตกส่วนหนึ่งต่างตามมารุมจีบ รุมล้อมรัฐบาลคอลีบันทั้งแบบเปิดเผยและแบบลับๆ เพื่อขอทำสัญญาสัมปทานวางท่อก๊าซผ่านอัฟกานิสถานทั้งนี้ก็เพื่อเป็นผลประโยชน์ต่อประเทศชาติของตน หนึ่งในนั้นคือ ประเทศอาเจนติน่าและอเมริกา อัฟกานิสถานคือยุทธศาสตร์ที่สำคัญ หากสามารถวางท่อก๊าซผ่านอัฟกานิสถานได้นั้นหมายความว่า สามารถที่จะวางท่อก๊าซเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้ อีกหลายประเทศ และนั่นยังหมายถึงเงินหลายหมื่นล้านที่จะไหลทะลักเข้ากระเป๋าคุณอย่างไม่ขาดสายในอนาคต

สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประเทศที่ยากจนนี้เป็นที่หมายปองของเหล่ามหาอำนาจทั้งหลายคือ “ทรัพยากร” ไม่ว่าจะเป็ น “น้ำมัน” หรือ “ก๊าซธรรมชาติ” (ยังไม่รวมถึงแร่ธาตุต่างๆ) และเป็นที่น่าสังเกตอย่างยิ่งที่ทรัพยากรเหล่านี้ส่วนมากจะอยู่ในประเทศมุสลิม บางท่านก็พูดแซวเล่นๆว่า ถ้าหากประเทศไทยต้องการที่จะให้ม้ น้ำมันไหลเข้ามายังประเทศบ้าง ก็มารับอิสลามชิ เดียวเจอน้ำมันแน่!! (อินชาอัลลอฮฺ)¹

หลังจากการพ่ายแพ้อย่างย่อยยับของกองทัพแดงในอัฟกานิสถานต่อนักรบแห่งโครอซาน² และตามด้วยการล่มสลายของสหภาพโซเวียต บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่หลายๆแห่งในอเมริกาได้กำลังมองหาช่องทางใหม่ในการสร้างฐานอำนาจทางเศรษฐกิจให้กับตนในภูมิภาคเอเชียกลาง เช่น ExxonMobil, Texaco, Unocal, BP Amoco, Shell, and Enron เหล่านี้ได้ระดมเงินลงทุนในประเทศแถบเอเชียกลางเป็นเงินกว่าพันล้าน เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการสำรวจบ่อน้ำมันยักษ์ที่นั่น หลายบริษัททำสัญญาการลงทุนในอนาคตกับประเทศคาซัคสถานเป็นเงิน 35,000 ล้านดอลลาร์ ต่างก็เชื่อว่ ในอนาคตบ่อน้ำมันแถบนั้นจะมีมูลค่ากว่า 600,000 ล้านดอลลาร์ และในสัญญาดังกล่าวบริษัทอเมริกาได้สิทธิถึง 75 % แต่อย่างไรก็ตามบริษัทเหล่านี้ยังคงต้องเสียค่าใช้จ่ายให้กับรัสเซียจำนวนมหาศาลจากการใช้ท่อส่งก๊าซเช่นกัน³

1] อินชาอัลลอฮฺ เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า หากพระองค์อัลลอฮฺ (พระเจ้า) ทรงประสงค์

2] ทิศตะวันออกถึงขั้วเหนือบางส่วนของอิหร่าน, อัฟกานิสถานทั้งประเทศ และทิศตะวันออกของปากีสถานบริเวณ NWFP

3] New Yorker, 7/9/2001; Asia Times, 1/26/2002

ปี ค.ศ.1995 กรุงวอชิงตันสนับสนุนบริษัทยักษ์ใหญ่แห่งหนึ่งของอเมริกาโดยให้ทำการวางท่อก๊าซผ่านอัฟกานิสถาน บริษัทที่ว่าคือ “UNOCAL” บริษัทวางท่อก๊าซข้ามชาติที่นายฮามิด คาร์ไซ ประธานาธิบดีอัฟกานิสถานคนปัจจุบัน เคยทำงานเป็นที่ปรึกษา

“ตั้งแต่ปลายปี ค.ศ.1995 อเมริกาให้การสนับสนุนบริษัท UNOCAL ให้วางท่อก๊าซจากเติร์กเมนิสถานไปยังปากีสถาน โดยผ่านอัฟกานิสถานซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลตอลิบัน แต่มันกลับเปลี่ยนเป็นอื่น เมื่อตัวละครที่เราไม่เคยคาดฝันกลับโผล่ออกมาจาก THE GRETE GAME (เกมส์ล่ามหาอำนาจ) ครั้งใหม่ หนึ่งวันหลังจากการประหาร ผมได้มายังที่พักของ มุลลาฮู มุฮัมหมัด ฮาซัน (ที่ปรึกษาคนใกล้ชิดของมุลลาฮู มุฮัมหมัด อุมร์) ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชที่จังหวัดคันดาฮาร์ เพื่อที่จะสัมภาษณ์เขา ขณะที่ผมเดินผ่านองค์กรกษัตริย์ (ตอลิบัน) ของท่านหลายคนที่มี AK47 เป็นอาวุธประจำกาย ผมก็ต้องตัวแข็งทื่อ เมื่อพบว่าคนที่เดินออกมาจากสำนักงานนั้นเป็นนักธุรกิจผมสีบรอนซ์ สวมชุดสูทสีน้ำเงินพร้อมเนกไทโทนสีทองดูสง่า สวมรองเท้าหนังอิตาลี เคียงข้างเขาคือนักธุรกิจอีก 2 คน แต่งชุดมาดนักธุรกิจพร้อมกระเป๋าเอกสารแบบเจมส์บอนด์ พวกเขาดูเหมือนจะไปทำการเจรจาธุรกิจที่วอลล์สตรีท แต่ตอนนี้พวกเขากำลังเจรจาอยู่กับนักบมุสลิมผู้มีความชำนาญเป็นเลิศในการบบแบบกองโจร คันดาฮาร์”⁴

4] Taliban, Ahmad Rhashid, p.6

นักธุรกิจที่เวลานั้นคือตัวแทนบริษัทน้ำมันจากอาเจนติน่านามว่า “Carlos Bulgheroni” หัวหน้า Bidas corporation บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่จากลาตินอเมริกาที่ได้เจรจาอย่างลับๆกับรัฐตอลีบันและกลุ่มพันธมิตรทางตอนเหนือตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994⁵ ส่วนเรื่องที่เจรจามีชื่อเรื่องอื่นใด เว้นแต่จะเป็นเรื่องเดียวกับอภิพยุมาหาอำนาจอย่างอเมริกาซึ่งก็คือ **“การวางท่อก๊าซผ่านอัฟกานิสถาน”**

ปีนี้เองระหว่างเดือนกันยายนและพฤศจิกายน บริษัทอเมริกาได้ทำสัญญากับประเทศเติร์กเมนิสถาน 8,000 ล้านดอลลาร์ในการวางท่อ (ทั้งก๊าซและน้ำมัน) ซึ่งเป็นแผนระยะยาวที่จะวางจากเติร์กเมนิสถานผ่านอัฟกานิสถานไปสิ้นสุดที่ปากีสถาน ก่อนที่จะเริ่มกระบวนการขั้นต่อไป อเมริกาต้องการที่จะทำสัญญากับรัฐบาลอัฟกานิสถาน ซึ่งขณะนั้นเป็นรัฐบาลของประธานาธิบดี นูร์ฮานูดดีน ร็อบบานีเย์และอะหมัด ชาฮู มัชฮูด (สถานการณ์ในอัฟกานิสถานกำลังตกอยู่ท่ามกลางสงครามกลางเมือง) กล่าวคือรัฐบาลอัฟกานิสถานได้ทำสัญญากับบริษัทน้ำมันของอาเจนติน่าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วน Henry Kissinger นักการเมืองชาวยิว ผู้เป็นเลขาธิการของรัฐได้ประกาศท่ามกลางอาหารมื้อเย็น ณ กรุงนิวยอร์ก เกี่ยวกับการทำสัญญาที่เติร์กเมนิสถานว่า “แผนของ UNOCAL แสดงให้เห็นว่า พวกเราใกล้ประสบความสำเร็จแล้ว” หลังจากที่กลุ่มนักศึกษาตอลีบันบุกยึดกรุงคาบูลจากเหล่าขุนพลได้สำเร็จ อีกหลายสัปดาห์ไม่นาน UNOCAL ก็ได้เปิดสำนักงานที่กรุงคาบูล เมืองหลวงอัฟกานิสถาน และตามด้วยการเจรจาขอทำสัญญาวางท่อก๊าซกับรัฐบาลใหม่ที่เรียกกันว่าตอลีบัน⁶

5] Taliban , Ahmad Rhashid , pp.6

6] Ghost Wars, Steve Coll, 2004, pp. 301-13, 329, 338, 364-66]

หลังจากนั้น 1 ปี ได้มีการพูดถึงสันติภาพที่กำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้งในเอเชียกลางระหว่างอเมริกากับรัสเซีย Robin Raphel เลขาธิการของเอเชียใต้ได้พูดกับรัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศของรัสเซียเกี่ยวกับสถานการณ์ในอัฟกานิสถาน เธอกล่าวว่า “ตอนนี้รัฐบาลอเมริกาหวังว่าสันติภาพในอัฟกานิสถานจะทำให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของอเมริกาดำเนินสะดวกง่ายขึ้น เช่น การวางท่อก๊าซของ UNOCAL จากเติร์กเมนิสถานไปยังปากีสถานโดยผ่านอัฟกานิสถาน”⁷

อเมริกาหวังอย่างยิ่งที่จะได้รับการยินยอมจากรัฐบาลใหม่ที่กำลังจะขึ้นมาปกครองอัฟกานิสถานให้คนนั้นได้สิทธิวางท่อก๊าซผ่านประเทศ ในมุมมองของอเมริกา อุปสรรคขัดขวางนั้นเหมือนกำลังจะหมดไปจากอัฟกานิสถานในเร็วๆ นี้ และสันติภาพกำลังจะกลับคืนมาอีกครั้ง นั่นคือสิ่งที่พญามหาอำนาจจavadฝัน

อัฟกานิสถานก่อนรัฐบาลใหม่

ก่อนที่จะเรื่องราวการวางท่อก๊าซจะดำเนินต่อไป เราขอนำผู้อ่านกลับไปสู่อัฟกานิสถานระหว่างปี ค.ศ.1989 ถึง ค.ศ.1994 อีกครั้ง ซึ่งพอจะฉายภาพคร่าวๆ ให้เห็นถึงความเป็นไปและสถานการณ์โดยรวมที่กำลังเกิดขึ้นขณะนั้นว่าใครคือต้นเหตุของสงครามกลางเมืองและมันส่งผลกระทบต่อการวางท่อก๊าซของมหาอำนาจอย่างไร

อัฟกานิสถานหลังจากการถอดถอนกองทัพของโซเวียตในปี ค.ศ.1989 แม้ว่าคนจะออกแต่ยังคงเพาะเชื้อร้ายคอยสร้างความวุ่นวายให้กับแผ่นดินแห่งคูรอซาน แทนที่สงครามจะจบสิ้นด้วยการอำลา

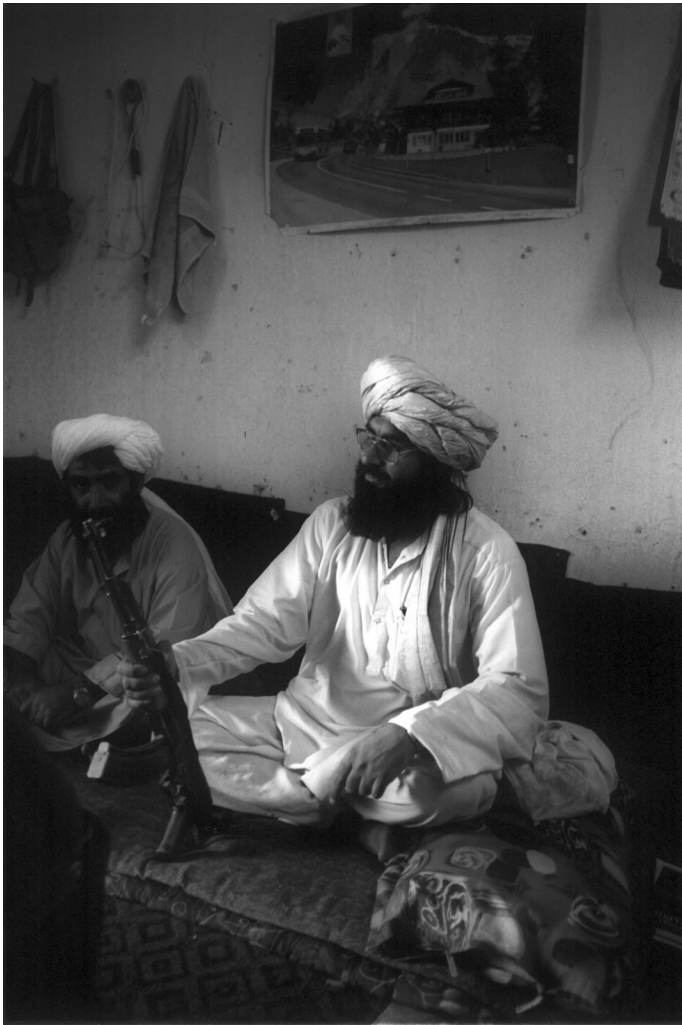
7] Ghost Wars, Steve Coll, 2004, pp. 330]

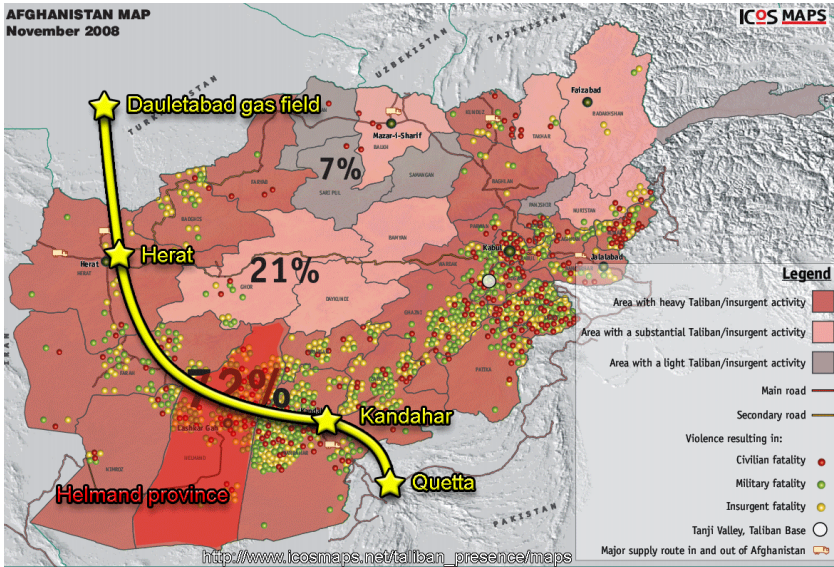
Carlos Bulgheroni ซีอีโอของ Bidas corporation บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่จากประเทศอาเจนติน่า

Carlos Bulgheroni กำลังนั่งบนพรมเพื่อเจรจาทะกักรางท้อกัซกับตัวแทนของรัฐบาลโคลีเบีย

สำนักงานของรัฐบาลคอโลราโดที่ Carlos Bulgheroni ได้รับการต้อนรับอย่างดีใน
ฐานะ “แขกผู้มีเกียรติ”

เส้นทางกรวางท่อก๊าซจากเติร์กเมนิสถาน ไปยังปากีสถาน

Henry Kissinger นักการเมืองชาวยิว

ของหมิงขาว มุญาสิตินี่ทั้งหลายจำต้องรวมตัวผนึกกำลังอีกครั้งเพื่อขับไล่วังรัฐบาลหุ่นผู้รับใช้กองทัพแดง ระยะเวลาเพียงแค่ 2 ปีเท่านั้น “นาจินุตลอสยู” ผู้นำรัฐบาลหุ่น (ถูกจับได้ที่สนามบินขณะหลบหนี) รวมถึงสมุนผู้รับใช้ต่างต้องแตกกระเจิงไปคนละทิศละทาง ชัยชนะของนักรบแห่งคูรอซานได้ประจักษ์อีกครั้ง มวลชนต่างดีใจกันถ้วนหน้าหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เป็นเช่นนั้นคือ การขาดท่อน้ำเลี้ยงจากสหภาพโซเวียต ตำนานของมหาอำนาจผู้ไร้เทียมทานต้องสิ้นสุดลงในปี ค.ศ.1992

ราชสีห์ผู้มั่งคั่งแห่งซาอุดีอาระเบียนาม “อุซามะฮฺ บิน มุฮัมมัด บินลาดีน” ได้กล่าวถึงการเลือนหายไปของโซเวียตจากแผนที่โลกว่า

“มหาอำนาจผู้นำลัทธินอกรีตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกได้ถูกทำลายลง ณ อัฟกานิสถาน ที่นั่นตำนานของมหาอำนาจได้อันตรธานหายไปพร้อมกับเสียงดักบิร อัลลอสูฮ์อ์รบัรของมุญาสิตินี่”⁸

ราชสีห์ผู้นี้คือหนึ่งในแกนนำคนสำคัญที่ระดมทั้งบุคคลากรและทรัพย์สินส่วนตัวในการให้ความช่วยเหลืออัฟกานิสถานต่อต้านการรุกรานของโซเวียตแม้ว่าดินแดนแห่งนั้นก็ใช่ว่าจะเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของตนไม่ แต่ด้วยสายสัมพันธ์แห่งความเป็นพี่น้องที่อิสลามได้บ่มเพาะไว้ในหลักคำสอนที่มีเคยถูกบิดเบือน ไม่ว่าจะฝิวดำ ฝิวขาว จะเกิดบนผืนแผ่นดินใดบนโลกใบนี้ หากว่าศรัทธาใน “ลาอิลลาฮาอิลลัลลอสู” หรือ แปลเป็นไทยว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเว้นแต่อัลลอสู” นั่นหมายความว่าพวกเขาทั้งหลายต่างเป็นพี่น้องกัน เปรียบเสมือนเรือนร่างเดียวกัน ส่วนหนึ่งส่วนใดเจ็บปวด ส่วนอื่นจะเจ็บปวดตามไปด้วย

8] Through Our Enemies' Eyes, Michael Scheuer, 2006, pp. 97]

กระนั้นก็ตาม ไซว่าผู้ที่นับถือศาสนา “อิสลาม” หรือที่เรียกว่า “มุสลิม” นั้นจะปฏิบัติตามหลักคำสอนนี้ได้สมบูรณ์แบบเหมือนกันทุกคน นี่คือความเป็นจริงที่หลีกเลี่ยงเป็นอันไม่ได้ แต่สำหรับบุรุษนามว่า “อุซามะฮฺ บินลาดีน” หลักการข้อนี้ได้สถลถอยเพียงแคในจิตใจเท่านั้น แต่เขาได้นำมาปฏิบัติแสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมด้วยกับความสัจย์แห่งลูกผู้ชาย รายละเอียดเกี่ยวกับเขาจะมีการกล่าวไว้ในบทถัดไป “อินชาอัลลอฮฺ”

หลังจากการล่มของรัฐบาลหุ่นในปี ค.ศ.1992 หลายฝ่ายต้องการที่จะให้มีการกระจายอำนาจกันในระหว่างเหล่าขุนพลต่างๆ เพื่อที่จะได้บริหารประเทศต่อไปอย่างราบรื่น ทุกๆพรรคกำลังรอกการร่างสนธิสัญญาที่เปรชวา ผลออกมาปรากฏว่า ISI หรือหน่วยข่าวกรองของปากีสถานได้แต่งตั้งให้ “ศาสตราจารย์ ซิบกาตุลลอฮฺ มุญัจจิดียฺ” ผู้นำพรรคญิบฮา อี นาญัต (Jabha-I Najat) ขึ้นเป็นประธานาธิบดี โดยมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 2 เดือน และเมื่อครบเวลาตามกำหนดจะต้องลงจากอำนาจตามสัญญาที่ร่างไว้ หลังจากนั้น ดร.เรือบบานียฺ จะขึ้นสานอำนาจต่อเป็นเป็นระยะเวลา 4 เดือน ช่วงแรกของการดำรงตำแหน่ง ประธานาธิบดี มุญัจจิดียฺ ได้แต่งตั้งให้ อะหมัด ชาฮฺ มัจฮูด หรือ “ราชสีห์แห่งปัญชีร์” เป็นรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม

แต่เมื่อ ดร.เรือบบานียฺ ผู้ก่อตั้งพรรคญามิอัต อี อิสลามียฺ (Jam'iyat-I Islami) ผู้มีเชื้อสาย “ทาจิก” ขึ้นครองอำนาจ ความขัดแย้งจึงเกิดขึ้นอย่างรุนแรงระหว่างผู้สนับสนุนพรรคญามิอัตอิสลามียฺ (รวมถึงกองกำลังของ อะหมัด ชาฮฺ มัจฮูด ด้วย) และ กองกำลังของ กุลบุคดิน เฮกมัทซัร ผู้นำพรรคอิซฮับ อี อิสลาม (Hezb-e Islami) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากปากีสถานเพราะมีเชื้อสายปชดูน

ชาฮู มัชฮูด ต้องการที่จะมีอำนาจปกครองเมืองทั้งเมือง แต่เฮกมัทฮัย ในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรี ขอมริบกับข้อเสนอนี้ไม่ได้ ส่วนบรรดาพรรคคอมมิวนิสต์เก่าที่ต้องประสบกับความแตกแยกต่างก็มีผู้ที่ตนสนับสนุน พรรค “Khalqis” อยู่ฝ่ายเฮกมัทฮัย ขณะที่พรรค “Parchamis” ดูเหมือนจะสนับสนุนชาฮู มัชฮูด สงครามกลางกรุงคาบูลครั้งแรกจบด้วยกับชัยชนะของ ชาฮู มัชฮูด และ ดร.รีอบานานีย์ ขึ้นครองอำนาจ และนี่คือปรากฏการณ์ใหม่สำหรับดินแดนแห่งนี้ ในระยะเวลาหลายร้อยปีที่มีผู้ปกครองครั้งแรกเป็นชาว “ทาจิก”

อะหมัด รอฮิด ผู้เขียนหนังสือ ตอลิบัน วิเคราะห์ว่า “การที่กองกำลังเชื้อสายอุซเบกและทาจิกปกครองกรุงคาบูลถือเป็นความเสียหายทางจิตวิทยาอย่างยิ่ง เพราะในอดีตเป็นเวลากว่า 300 ปี ที่ชาวปักษุน มีอำนาจและปกครองบริหารประเทศมาโดยตลอด”⁹

การแต่งตั้ง ชาฮู มัชฮูด ซึ่งมีเชื้อสาย ทาจิก ขึ้นเป็น รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมได้สร้างความไม่สบายใจกับหลายๆคน โดยเฉพาะผู้ที่มีเชื้อสายปักษุน การแต่งตั้งครั้งนี้อาจเป็นบ่อเกิดแห่งความขัดแย้งในอัฟกานิสถานอีกครั้ง แล้วทำไมถึงเป็นเช่นนั้นทั้งที่ ประธานาธิบดี มุญัคคิซีย มีวาระปกครองและบริหารสั้นๆเพียงแค่ 2 เดือน?

“ทำไมเขาถึงแต่งตั้งอะหมัด ชาฮู มัชฮูด? ทำไมเขาจึงตัดสินใจเช่นนั้น? ฉันรู้ว่า ประธานาธิบดี มุญัคคิซีย คือ แกนนำการยุติवादต่อต้านโซเวียต แต่ทำไมเขาถึงกระทำการสิ่งที่มีนสร้าสร้างความเจ็บปวดยิ่งกว่า? อะไรซ่อนอยู่ในใจเขา? เพียงเสี้ยววินาที ความสุขก็เลือนหายไป ดวงตาของฉันแดงกำ น้ำตาไหลพรากลากยาวมาถึงคาง และเสียงร้องไห้ของฉันทก็เริ่มดังขึ้น”¹⁰

9] Taliban , Ahmad Rhashid ,2001, pp.21

10] My life with Taliban, Abdul salam Zaeff, 2009, pp. 51

ข้างต้นคือคำกล่าวของ มุลลาฮฺ อับดุล ซาลาม ซาอ์ฟ ทูต
 รัฐบาลตอลีบันประจำปากีสถานที่ได้กล่าวแสดงความรู้สึกออกมา

และแล้วรัฐบาลของดร.ร็อบบานีย์ ทำให้ เขมัทฮ์รวบรวม
 รวมชาวป็ชตุนทำการปิดล้อมกรุงคาบูล วันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1992
 ขณะที่รัฐบาลของดร.ร็อบบานีย์ ยังคงครองอำนาจอยู่ เขมัทฮ์ เริ่ม
 แทรกซึมทหารของตนเข้าไปยังกรุงคาบูล และประกาศปิดล้อมเมือง
 อีกทั้งยังกล่าวว่า “ถ้าเห็นเครื่องบินของผู้นำคนใดบินเข้าไปยังกรุง
 คาบูล ข้าจะสอยให้เกลี้ยง”

แต่ขณะเดียวกัน เขาได้ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งที่เคย
 เลื่อมใสในตัวเขานั้นเกิดความมัวหมอง ช่วงกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1993
 เขมัทฮ์ ยิงจีปนาวูชไปยังกรุงคาบูลแบบหลับหูหลับตาไม่สนใจ
 ว่าใครเป็นใครเพื่อที่จะโค่นล้มรัฐบาลของ ดร.ร็อบบานีย์โดยมี
 วัตถุประสงค์ทางการเมืองที่ว่า

“รัฐบาลของดร.ร็อบบานีย์ และ อะหมัด ชาฮฺ มัชฮูด ไม่มี
 ความสามารถในการปกป้องประชาชน”

บางรายงานกล่าวว่า มีจีปนาวูชถล่มกรุงคาบูลไม่น้อยกว่า
 3,000 ลูกต่อวัน ส่งผลให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์เสียชีวิตจำนวนมาก ถ้า
 ใครที่ไปเยือนกรุงคาบูลในยุคนั้นจะเห็นว่ามิเหตุการณ์การนองเลือด
 เกิดขึ้นทุกวัน มุญาฮิดีนสู้รบกันแบบประชิด ไล่ยิงกันแบบประจัญหน้า
 ประจัญหน้า จะเป็นโรงเรียน โรงแรม หรือบ้านเรือนต่างถูกใช้เป็นที่กำบัง
 แทะทั้งสิ้น บ้านเมืองพังทลายบ่อยู่¹¹

แม้ว่า ดร.ร็อบบานีย์ จะประสบความสำเร็จในการครอง
 อำนาจที่กรุงคาบูล แต่เขาไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะรวมและ

11] ซืบค้นต่อได้ที่ http://panjshir.info/123/index.php?option=com_

อะหมัด ชาฮู มัชฮูด ราชสีห์แห่งปัญจิริ แม่ทัพผู้มากด้วยความสามารถ มือขวาของ
ดร. ร็อบบานีย์ ผู้นำพรรค พรรคญามิฮัต อี อิสลามีย์

กุลบุคดิน เฮกมัทซัร ผู้นำพรรค อิซบ อี อิสลาม กล่าวคำปราศรัยเกี่ยวกับการยุติภาค
ต่อต้านการรุกรานของโซเวียต ที่เปรชวา ประเทศปากีสถาน ปี ค.ศ. 1987

ปกครองกลุ่มติดอาวุธที่ร่วมกันต่อต้านรัฐบาลเข้าด้วยกัน ดังนั้น ขณะที่กองทัพของ ชาฮู มีซอูด และ กองทัพของ เฮกมัทฮ์ร ยังคงดิ้นรนต่อไปเพื่อที่จะได้ปกครองเมืองสำคัญของประเทศ อัฟกานิสถาน ตกไปอยู่ท่ามกลางลักษณะของบ้านป่าเมืองเถื่อนที่ไม่มีกฎหมายใดๆมาปกครอง มุญาฮิดีนทำสงครามสู้รบกันเอง เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ สงครามกลางเมืองและเหล่าขุนพลได้สร้างความยุ่งเหยิงทั่วทั้งประเทศ เป็นสิ่งที่เลวร้ายยิ่งสำหรับประชาชนชาวอัฟกัน **ถ้าจะเทียบแล้วความเลวร้ายนี้ก็พอกับการทนอยู่ภายใต้การรุกรานของโซเวียต** มุญาฮิดีนที่เคยยื่นหัตถ์ต่อสู้ทำสงครามต่อต้านการรุกรานของโซเวียต หันมาทำหัตถ์กันเอง ไหนจะเหล่าขุนโจรทั้งหลายที่พลุกพล่านเต็มบ้านเต็มเมืองโดยที่ปราศจากการปราบปรามจากรัฐบาล หรือ ผู้บริหารประเทศ พวกเขาแม้ว่าอยู่กับการแย่งชิงและป้องกันอำนาจไม่ให้หลุดไปจากเงื้อมมือของตน ปลายปี ค.ศ. 1993 ประชาชนเสียชีวิตจากสงครามกลางเมืองรวมแล้วประมาณ 25,000¹² คน และด้วยกับความวุ่นวายนี้เอง จึงนำไปสู่การมาของกลุ่มนักศึกษา “ตอลิบัน”

นักเรียนศาสนา

เราจะเห็นได้ว่าต้นเหตุความวุ่นวายของสงครามกลางเมืองนั้นหาใช่ปัญหาที่มาจากรากเหง้าของ “ตอลิบัน” ไม่พบว่ามีแกนนำของรัฐบาลตอลิบันแม้แต่คนเดียวเข้าไปร่วมรบทำสงครามกลางเมืองแย่งชิงอำนาจเหมือนกับเหล่าขุนพลต่างๆ หลังจากเสร็จสิ้นสงครามต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ “ตอลิบัน” หรือถ้าแปลเป็นไทยก็จะเรียก

12] Insurgents, Terrorists, and Militias , Richard H. Shultz & Andrea J. Dew ,2006, pp.180

กันว่า “นักศึกษา” ต่างเดินทางกลับภูมิลำเนาของตน บ้างก็ไปหางานทำ ประกอบอาชีพสุจริต, ขุดดิน, ทำสวน, ทำไร่, ทำนา, ทำธุรกิจ หรือเป็นอาจารย์สอนที่มีครอชะฮู (โรงเรียนศาสนา) ตามหมู่บ้านต่างๆ

“ตอลิบันไม่ได้เข้าร่วมในความขัดแย้งนี้ พวกเขาส่วนมากนั้นกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอน มุลตาฮู มุฮัมหมัด อุมร์ กลับไปยังฐานที่มั่นของมูญาฮิดีนที่ซานกินซาร์ เพื่อสอนที่มีครอชะฮู (โรงเรียนสอนศาสนา) ส่วนผมเคยคิดทบทวนที่จะอยู่ที่นั่นเช่นกัน แต่มันยากเหลือเกินที่ไม่มีงานทำ ผมจึงตัดสินใจกลับไปหาภรรยา และลูก ผมแต่งงานในปี ค.ศ. 1987 จากนั้นจึงเดินทางกับพ่อตาไปยังเมืองเศอเมอราเซ ไม่นาน ภรรยาของผมก็ตั้งครก พวกเราจึงปรึกษากับพ่อตา จึงได้บทสรุปว่า ผมจะต้องเริ่มหางานทำ”¹³

“ตอลิบัน” คือพหูพจน์ในภาษาอาหรับที่มาจากรากศัพท์ของคำว่า “ตอลิบ” ซึ่งเป็นเอกพจน์ แปลว่า “นักเรียน 1 คน” ฉะนั้นคำว่า “ตอลิบัน” จึงหมายความว่า “นักเรียนหลายคน” หรือ “กลุ่มนักเรียน”

จะเป็นตำราที่สนับสนุนตอลิบันหรือต่อต้านตอลิบันก็ตาม แต่ ล้วนแล้วต้องบันทึกเรื่องราวของสงครามกลางเมืองไว้ทั้งสิ้น เช่น ตำราที่ชื่อ “โลกร่วมสมัย 2 : คำตอบที่คนรุ่นใหม่ไม่รู้” เขียนโดย ร.ศ. ประทุมพร วัชรเสถียร หรือ ตำราที่ชื่อ “อัฟกานิสถาน” เขียนโดย 14 นักวิชาการ ตำราทั้งสองเล่มหาซื้อได้ที่ศูนย์หนังสือจุฬาฯ ตัวการสำคัญที่สร้างความวิตติให้กับบ้านเมืองก็จะถูกบันทึกไว้ และไม่พบว่ามิตอลิบันเข้าร่วมในสงครามดังกล่าว แต่พวกเขาจะปรากฏออกมา โลดแล่นบนหน้าประวัติศาสตร์มนุษยชาติอีกครั้งพร้อมกับข้อวิภาษวิจารณ์จากทั้งผู้ที่เป็นมิตรและศัตรู

13] My life with Taliban, Abdul Salam Zaeff, 2009, pp.52